

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Iesu Christi Annus. M.DC.LX. Sancti Patris Benedicti. M.C.LXXX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

exempla paupertatis & nuditatis pone sequutus. Eiusmodi hoc ipso tempore etiam Illustrissimus & Reverendissimus P. F. Jacobus de Heria fuit; S. Martini in Urbe Compostellana Monachus Vir & ipse omni eruditione omnique Virtute conspicuus, qui cum in eisdem Urbis Academia diu primariam in facultate Theologica Cathedram obtinisset, in Novam Hispaniam ad Indos profectus, & Bonorum Aerum renunciatus Episcopus, Apostolicam non solum praedicatione, sed vitae maximè perfectionis exemplo Indos ad veri luminis agnitionem deduxit & mereri in omni vita de omnibus studuit. Claruit eodem tempore ex eodem S. Martini Monasterio, propter egregiam animi, & ingenij talenta, nec non ob absolutissimam perfectionis notas, amplissimam & sanctissimam Congregationis Generalis a sumptibus Illustrissimus & Reverendissimus Dominus P. F. Gregorius Parcero, inde ad Episcopatum Gerundensem, ac demum ad Tortosinensem in Gotholamia promotus, cuius nemo satis sufficiat laudes explicare. Verè lucerna super Candelabrum posita, non minus splendoribus Sanctorum, quam miram eruditionis elucescens. *De quo R. P. F. Franciscus de Argaer S. Turibij Asceta.* Nec minor nominis fama BENEDICTI REDIVIVI gloria auget Ill. mu & Rev. mu P. F. Bernardus de Onti veros Sancti Dominici de Silos Monachus, qui cum in Academijs Hyrachensi & Overensi, plurimis annis sacram Theologiam summa cum laude & gratia publice professus esset, & triginta annorum spatio in Cathedralis illis se se praestantissimè exercuisset, primò Abbas Sancti Vincentij Ovetensis, in Generali Capitulo designatus, inde Generalis totius Congregationis consalutatus, mirificè Ordinem universum demeruit, cuius ornamentum revera singulare extitit. Demum ex Abbate Sancti Martini in Curia Regia, hoc ipso anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo nono à Philippo IV. Hispaniarum & Indiarum Rege Catholico Episcopus Calagurritanus creatus, uti in omni alio munere omnibus admirabilem & venerabilem sese comprobavit, ita nunc quoque & deinceps omnium percellere oculos & animos pergis, uti antea speculum Virtutis omnium Monachorum, ita nunc perfectissimorum Episcoporum.

Celebratur hoc ipso anno mirificè Reverendissimus Dominus P. F. Jacobus de Sylva S. Joannis Burgenis Monachus, de quo Franciscus de Argaer, in Theologia sacra, inquit, Scholastica & Expositiva atque Morali, nominatissimus, vivacitate ingenij, ac dicendi facultia abundantissimè praeditus, qui Nostrae Congregationis Praefectus pastoris vigilantissimi numeros complet &c.

Jacobus de Sylva vir valde doctus.

IESU CHRISTI ANNUS. M. DC. LX.

Sancti Patris Benedicti. M. C. LXXX.

Nec possumus quin ex Germania etiam nostra, & tanta tamque pia omnium Reformationis amulatione & contentione, unum ex sexcentis Virum Religiosum BENEDICTO REDIVIVO contentem in medium producamus. Placet ex ijs quos novi & familiaris merui Amicos, & alloquio quotidiano, & literario commercio, è quibus hoc anno deploravi defunctum admodum Reverendum Patrem Seraphinum Kirchmayer Styro-Garstensis, in Superiore Austria ad Anaslum Aseeram & Priorem dignissimum. Referimus alienis verbis, nequid Amicitiae dedisse videamur. Ita de morte eiusdem informata Austriae Monasteria sunt:

P. Seraphinus Kirchmayer.

Nisi hominum exuvias his litteris circumferremus, posset aliquis arbitrari ex vita, & nomine, Angelum esse mortuum. Fuit ille, heu ille, Pater Seraphinus Kirchmayer! Admittite confederati, si brevi elogio pijs Manibus parentaverimus. Quicumque novit, virum optimum dolebit & virtutem sepeliri. Exacte vita istud est compendium. A puero Lutheri dogma sequutus, Iurisprudens & apud Sectarios operam locavit. Legis peritus quidem, sed exlex ipse, utpote qui ab aeterna lege toto caelo exorbitaverit, donec Coloniae Agrippinae Ecclesia Catholica gremio exciperetur. Mox à conversione strictius Carmelitarum Institutum animo volverat, sed eum non nisi triennio post abiuratae Heresim admisisse: itaque rebus suis consilium poposcit à viro probate sanctimonia illius Ordinis, qui lecto in hunc finem Missa Sacrificio, motus arcano impulsu suaserat, Austriam repeteret, quamquam ibidem impetuossimè deserviret Heresim, ponendum tamen supra candelabrum ut luceret pluribus. Quam felici successu paruerit, quosque fructus fecerit convertendis Hereticis, hic recensere longum foret. Monasterium nostrum ingressus (Seyr-Garsten)

Vita compendium.

Felix in lucrandis Ecclesia Hereticis.

Q q

non

Jacobus de Heria Bonorum Aerum Episcopus.

Gregorius Parcero Episcopus Gerundenensis & Tortosinensis.

Bernardus de Onti veros Generalis Ordinis.

Et Episcopus Calagurritanus.

non nisi *Conversi* Laici nomine voluit suscipi, agrè tandem persuasus, ut sacris initiaretur. Deinceps triginta aliquot Novitiorum Magister, penè omnium Spiritualis Pater fuit; solertissimus Religiosè disciplinae Zelo-tes. Nulli culcitæ (fatalem morbum excipio) nisi stramine indormijt. hispido cilio etiam in itinere, semper usus. & questus nonnunquam, ubi fidentius loquebatur, hoc

Vir verè innocens.

pilo non satis hirtio esse. Temperantiam adeo coluit, ut nemo recordetur, ipsum vel modicè excessisse. Dignum forsitan fuerit, istud inserere, quod Confessorio ad mortem compositus dixerat: Per DEI gratiam à tempore, quo fidem Orthodoxam amplectebatur (anni quadraginta & unus sunt) non meminisse mortalis noxæ a se commissæ. Mirum est, balbutientem cætera linguam, nec in uno apice hæsisse quoties à Cathedra verba fecit. Flagrantissimè cupivit in Sabbatho mori; obtinuit id XXVIII. Augusti, die S. Augustino sacrâ, cui Conversionis suæ primas adscripsit; nempe, quem Doctorem

Facundus Concionator.

habuit in via, ductorem sortitus est in patriam. Nunc anno ætatis LXV. professionis XXXIII. Sacerdotij XXXII. ulimum septennium meritis Prior, occidit, credo, ut novū hūds oriretur mortalibus, quod mors extinguere rata, emunxit tantum, mucus jacet in tumulo. Dedimus ex Monasterio Garstensi Cal. Oct. M. D. CLX.

Implet splendoribus eruditionis & vitæ integrioris Hispanias universas rarum sæculi nostri ornamentum Illustrissimus & Reverendissimus Dominus P. F. Ildephonsus de Sancto Victore ex Monacho Sancti Joannis Burgensis, Regius primū Concionator facundissimus pro miraculo suæ ætatis habitus, author insignis illius Operis, quod Titulo Solis Occidentis (Sol deel Occidente) inscripsit, in quo Archiducem Monachorum Benedictum mirifice illustravit, & Regulam ejusdem celebravit; sed & alia præstantissimi ingenij monumenta composuit. Fuit deinceps ad varias promotus dignitates, Almeriensis primū electus Episcopus, inde ad Aurisem in Gallæcia Pontificatum promotus; hoc denique anno ad Zamorensē evectus, ubi vis talis, quem omnes merito ament, suspiciant ac venerentur. Ex Francisco de Argæer,

Fit diversarum Eccles. Episcopus.

Asceta S. Thiribij de Lievana. Moritur hoc eodem anno morte justorum Jaspardus de Wine, Abbas S. Dionysij in Hasbania splendidissimum

Jaspardus de Wine, Abb. S. Dionysij.

Germaniæ Inferiōris Sydus, meritissimus Reformationis Belgicæ Auctor, promotor & propugnator, BENEDICTI REDIVIVI multis in locis resuscitator; generosissimus infinitarum injuriarum & calumniarum Triumphator; qui Apostolico Benedictini resuscitandi Spiritus zelo accensissimus, & ob hunc ipsum, irreformatis exosissimus, gaudens pro nomine & honore sui Sanctissimi Patris contumelias pati, diversis in locis, ubi Abbatem egit, per multas & magnas tribulationes ad expulsiōem usque exagitatus, sibi contans semper, & infracto ac hilari animo omnia sufferens, ipsa patientia rofas germinante & colligente, implorata denique Deiparæ ope Victor omnium exiit, & contumaciam flexit. Vir fuit præcipuæ humilitatis, modestiæ & pietatis, qui demum in Affligemien- si se condens Canobio, vitæ finem in orationibus & pijs exercitijs expectavit, meruitque felicissimum octuagenario major, haud minora Martyribus præmia consequutus, interque Illustrissimos Ordinis nostri & Germaniæ viros merito celebrandus. Ex diversorum Canobiorum Monumentis.

Moritur hoc ipso etiam anno Petrus Nivellius noster Lucionensis sive Luxonensis in Gallia sub Archidiecepsi Burdegalensi Episcopus, cum sedi illi utiliter & præclarè præstitisset. Extinguit eodem anno Venerabilis Domina Anna Benedicta de Torck Transaquentis celeberrimi Benedictinarum Virginum Monasterij post sanctæ memoriæ Helenam de Fürstenberg Priorissâ, digna quæ inter illustriora nostri Ordinis lumina celebretur, Helenæ per omnia æmula, Reformationis Monachicæ promotrix mirifica, exemplar Humilitatis, & Virtutū omnium incomparabile, ita ut viris perfectis summa in admiratione esset. Die vicelima quarta Januarij hoc anno plena meritorū, ad præmia æterna evocata. Ex Monim. ejusdem Cenobij & Abbatissarum Catalogo nobis communicato.

Deiparæ ope omnes difficultates superat.

Petrus Nivellius Lucionensis Episc.

Obijt Benedicta de Torck Priorissa.

IESU CHRISTI ANNUS M.DC.LXI. Sæculi Patris Benedicti. M. C. LXXXI.

Raro nostra ætate exemplo plurima Benedictina fundantur Cenobia.

MEMORABILI BENEDICTI verè in suis, & hoc sæculo nostro REDIVIVI argumento & exemplo; cum à multis sæculis, ejusdē Mag-